

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 576/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] zastúpeného Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., Páričkova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/75/2018 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/75/2018 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Nové Zámky **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. 10C/75/2018 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **3 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Nové Zámky **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Nové Zámky **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 31. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/75/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prieťahov a domáha sa priznania primeraného finančného zadostučinenia 10 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 576/2025-18 z 22. októbra 2025 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v napadnutom konaní, ktoré bolo začaté na základe žaloby podanej 20. novembra 2018, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalovaného. Okresný súd rozsudkom č. k. 10C/75/2018-2453 z 19. mája 2023 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) rozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadaní. Po podaní odvolania sťažovateľom a intervenientom na strane sťažovateľa rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 26Co/66/2024-3311 z 28. mája 2025 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Spis bol vrátený na opätovné rozhodnutie okresnému súdu 3. júla 2025.

4. Súčasťou príloh doručených k ústavnej sťažnosti je aj odpoveď okresného súdu [pod sp. zn. 1SprS/17/2025 z 30. júla 2025 (ďalej len „odpoveď“)] na sťažovateľovu sťažnosť na prieťahy adresovanú predsedníčke okresného súdu, ktorej súčasťou je aj opis priebehu napadnutého konania z chronologického hľadiska. Okresný súd v odpovedi nekonštatoval existenciu zbytočných prieťahov v napadnutom konaní, a to s odôvodnením (i) množstva predložených, navrhnutých a vykonaných dôkazov; (ii) konfliktných vzťahov medzi sporovými stranami; (iii) odročovania pojednávania v období rokov 2020 až 2021 z dôvodu vyhlásenej mimoriadnej situácie; (iv) vysokého počtu pojednávania v trvaní niekoľkých hodín. Ďalej dodal, že zákonný sudca konal vo veci sústredene, plynule a efektívne.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o zbytočných prieťahoch v napadnutom konaní spôsobených nesprávnym a nesústredeným postupom okresného súdu. Dôkazom nesústredeného a nesprávneho postupu má byť uznesenie krajského súdu, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu najmä z dôvodov nesprávneho posúdenia kritérií pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nesprávneho vyhodnotenia účelnosti využitia veci, nesprávneho vyhodnotenia výšky odplaty ustupujúcemu podielovému spoluvlastníkovi, nezohľadnenia napätých vzťahov medzi podielovými spoluvlastníkmi a vplyvu týchto vzťahov na verejný záujem. Dôvodom zrušenia rozsudku okresného súdu bola aj odvolacím súdom vytykaná neočakávaná zmena rozhodnutia súdu.

6. Sťažovateľ namieta, že prieťahy v konaní vzišli z nesústredeného postupu okresného súdu, ktorý nesprávnym rozhodnutím zbytočne predĺžil konanie. Nesústredený postup okresného súdu vyústil

do nevyhnutnosti zrušiť jeho rozhodnutie a vec opätovne prejednať a rozhodnúť. Ďalej dôvodí, že súd prvej inštancie sa zaoberal irelevantnými skutočnosťami bez významnejšieho vplyvu na posúdenie veci a vydal protirečivé rozhodnutie, ktoré nezodpovedá ani najelementárnejším predpokladom riadneho odôvodnenia. Dôsledkom tohto postupu je fakt, že po uplynutí 7 rokov od podania žaloby vec nie je ukončená ani len na súde prvej inštancie.

7. K postupu okresného súdu po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie sťažovateľ uvádza, že okresný súd nenariadil termín pojednávania, hoci to sťažovateľ výslovne požadoval, a napriek späťvzatiu návrhu na vykonanie dokazovania sťažovateľom okresný súd na jeho vykonaní aj naďalej trvá.

III.

Vyjadrenie okresného súdu

8. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp.zn. Spr 125/2025 doručenom ústavnému súdu 4. novembra 2025 v podstatnom uviedol, že v doterajšom priebehu napadnutého konania bolo vykonaných množstvo dôkazov (výsluch ôsmich svedkov, vykonanie obhliadky a množstva listinných dôkazov) vrátane podrobného výsluchu sporových strán. Poukázal na to, že sťažovateľ a intervenient na jeho strane (sťažovateľov syn) v priebehu napadnutého konania okresnému súdu zasielali mimoriadne rozsiahle vyjadrenia (v rozsahu niekoľkých desiatok strán) a navrhovali vykonať množstvo ďalších dôkazov, ktorých vykonanie by znamenalo ďalšie predlžovanie sporu. O vykonaní podrobného dokazovania podľa okresného súdu svedčí aj doterajší rozsah spisového materiálu (približne 3 400 strán), a to napriek tomu, že značná časť dôkazov navrhnutých sťažovateľom a intervenientom na jeho strane bola zamietnutá. V ďalšej časti vyjadrenia okresný súd pomerne podrobne uviedol, aké dôkazy navrhli vykonať sťažovateľ s intervenientom. Okresný súd ďalej uviedol, že návrhy na vykonanie dokazovania zamietol, čo odôvodnil v rozsudku okresného súdu, ktorý bol po podaní odvolania sťažovateľa a intervenienta zrušený uznesením krajského súdu. Uznesením okresného súdu č. k. 10C/75/2018-3364 z 20. augusta 2025 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) bol vo veci ustanovený znalec z odboru stavebníctva, odvetvia pozemných stavieb a odhadu hodnoty nehnuteľností, ktorému bolo uložené vypracovať v lehote 2 mesiacov písomný znalecký posudok na zistenie trhovej, všeobecnej ceny sporných nehnuteľností. Po doručení uznesenia okresného súdu sporovým stranám, intervenientovi na strane sťažovateľa a znalcovi bola vec založená na lehotu 60 dní (ktorá do podania tohto vyjadrenia neuplynula, pričom predloženie znaleckého posudku okresný súd očakával v prvej polovici novembra 2025).

9. Ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa na zaujatie stanoviska k vyjadreniu, keďže jeho obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, ako aj s vyjadrením okresného súdu a obsahom

na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

11. Podstata argumentácie sťažovateľa v súvislosti s namietanými priet'ahmi (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) v napadnutom konaní sa sústreďuje primárne do namietania nesústredeného postupu okresného súdu.

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (IV. ÚS 250/2025).

13. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Povinnosť súdu a sudcu konať bez priet'ahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

14. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmet napadnutého konania patrí v zásade medzi bežnú rozhodovaciú agendu všeobecných súdov. Právnu náročnosťou veci neargumentoval ani samotný okresný súd. V napadnutom konaní je však potrebné vnímať jeho zvýšenú skutkovú náročnosť vyplývajúcu z rozsahu spisového materiálu, ako aj potreby vykonať pomerne rozsiahle dokazovanie (vrátane znaleckých posudkov).

15. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľa, ústavný súd dospel k záveru, že na jeho strane neboli zistené také významné skutočnosti, ktoré by samy osebe rozhodujúcim spôsobom ovplyvnili celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania. K argumentácii okresného súdu týkajúcej sa zasielania rozsiahlych vyjadrení zo strany sťažovateľa (a intervenienta na jeho strane) ústavný súd uvádza, že rozsiahlosť (a väčšia početnosť) podaní účastníkov konania môže byť do istej miery faktorom zaťažujúcim konajúci súd a môže (resp. mohla) prispieť aj k istému predĺženiu napadnutého konania (aj vzhľadom na nutnosť ich zasielania na repliku druhej sporovej strane), avšak vzhľadom na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania ani uvedené nie je možné považovať za dôvod ospravedlňujúci vzniknuté priet'ahy.

16. Tretím hodnotiacim kritériom je postup prvoinštančného súdu. K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že napadnuté konanie od podania žaloby 20. novembra 2018 do súčasnosti trvá viac ako 7 rokov bez vydania právoplatného rozhodnutia prvoinštančného súdu. Takéto trvanie právnej neistoty sťažovateľa je však nutné z ústavnoprávneho hľadiska jednoznačne označiť za nezlučiteľné s jeho právom na konanie bez zbytočných priet'ahov.

17. Vo vzťahu k postupu prvoinštančného súdu (ako vyplýva aj z obsahu predloženého spisového materiálu) ústavný súd uvádza, že po ukončení písomnej časti konania okresný súd 11. júna 2019 nariadil pojednávanie na 3. október 2019. Ďalšie pojednávania sa uskutočnili 14. novembra 2019, 21. januára 2020, 5. marca 2020, 3. septembra 2020, 5. novembra 2020, 27. septembra 2021,

18. novembra 2021, 17. januára 2022, 15. marca 2022 a 20. apríla 2023. Na pojednávaní 19. mája 2023 bol vyhlásený rozsudok okresného súdu. Zároveň je možné uviesť, že pojednávania nariadené na 30. apríl 2020, 21. január 2021 a 18. marec 2021 boli zrušené kvôli opatreniam v súvislosti so zamedzením šírenia ochorenia COVID-19. Tiež v rámci priebehu napadnutého konania sa 17. januára 2022 konala miestna obhliadka a uznesením okresného súdu č. k. 10C/75/2018-2265 z 27. júla 2022 bol ustanovený znalec z odboru stavebníctva, odvetvia pozemných stavieb, odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác (znalecký posudok bol predložený 28. novembra 2022). Zároveň uznesením č. k. 10C/75/2018-2368 z 11. januára 2023 okresný súd pripustil zmenu žaloby.

18. Po vyhlásení rozsudku okresného súdu sťažovateľ podal 21. mája 2023 námietku zaujatosti proti zákonnému sudcovi, o ktorej krajský súd rozhodol uznesením č. k. 9NcC/8/2023-2506 z 1. júna 2023, ktorým zákonného sudcu nevyhlásil z pojednávania a rozhodovania veci. Odvolania sťažovateľa a intervenienta proti rozsudku okresného súdu boli podané 2. júna 2023 a spis bol na odvolací súd predložený 13. novembra 2023 (následne bol krajským súdom 20. septembra 2024 vrátený ako predčasne predložený). Dňa 24. septembra 2024 bol krajskému súdu predložený spis s námietkou zaujatosti vznesenou sťažovateľom 17. júna 2023, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením krajského súdu č. k. 7NcC/8/2024-3239 z 30. septembra 2024, ktorým zákonného sudcu opätovne nevyhlásil z pojednávania a rozhodovania veci. Spis s odvolaniami bol na krajskom súde znova predložený 5. novembra 2024 a rozhodnuté o nich bolo uznesením krajského súdu (zrušením rozsudku okresného súdu a vrátením mu veci na ďalšie konanie). Po vrátení veci (3. júla 2025) bol uznesením okresného súdu ustanovený znalec (ktorý okresnému súdu oznámil, že obhliadku a zameranie nehnuteľností vykoná 14. októbra 2025).

19. Ústavný súd k opísanému priebehu napadnutého konania uvádza, že v postupe okresného súdu zistil jednak jeho nie celkom efektívnu činnosť, no primárne jeho nesústredenú činnosť (v dôsledku zrušenia rozsudku okresného súdu odvolacím súdom). Po uplynutí 6 a pol roka od podania žaloby sa tak vec opätovne vrátila na okresný súd, ktorý po vypracovaní nového znaleckého posudku musí opätovne rozhodnúť. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej jasne vyplýva, že ak po využití opravných prostriedkov (riadnych ale aj mimoriadnych) dôjde k zrušeniu rozsudku prvoinštančného súdu (z dôvodu procesných alebo hmotnoprávných pochybení) a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie tomuto súdu, uvedené ide primárne na ťarchu súdu, ktorému bolo dané rozhodnutie zrušené (m. m. I. ÚS 94/2022), teda v danom prípade okresného súdu. Vzhľadom na uvedenú (primárne) nesústredenú činnosť tak ústavný súd nemohol akceptovať postup okresného súdu ako súladný s právom sťažovateľa na konanie bez prieťahov.

20. Ústavný súd zároveň opakovane dáva do pozornosti, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné súdy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu (resp. štátu) spôsobené zlou organizáciou práce či v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdov. V zmysle svojej konštantnej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že štát je primárne zodpovedný za to, aby zabezpečil dostatočné personálne a materiálno-technické podmienky pre riadny výkon spravodlivosti a nedostatky v tejto oblasti v žiadnom prípade nesmú byť na ujmu právam účastníkov konania, v tomto prípade sťažovateľa.

21. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu preto ústavný súd dospel v danej veci k záveru (primárne s poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania a nutnosť vydania nového rozhodnutia), že napadnuté konanie trpí priet'ahmi, ktoré idú na vrub postupu okresného súdu, a to v dôsledku jeho neefektívneho a najmä nesústredeného postupu. V napadnutom konaní sa nepostupovalo v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia veci.

22. Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd uzatvára, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

23. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd rozhodol o porušení základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, pričom napadnuté konanie nie je právoplatne ukončené, okresnému súdu prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ nachádza (bod 2 výroku nálezu).

24. Keďže ústavný súd rozhodol, že právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez priet'ahov (podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) bolo porušené, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Požadoval priznanie zadosťučinenia 10 000 eur, čo odôvodňoval poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania a z toho vyplývajúci trvajúci stav jeho právnej neistoty, ako aj významnosťou sporu pre s'ťažovateľa.

25. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na tieto základné okolnosti. Prvou je zohľadnenie celkovej dĺžky napadnutého konania, keď od podania žaloby uplynulo už viac ako 7 rokov bez právoplatného ukončenia sporu. Zároveň bolo zohľadnené, že po zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom bola vec opätovne vrátená prvoinštančnému súdu na účel jej nového prejednania a rozhodnutia. Ústavný súd zohľadnil aj už konštatovanú skutkovú náročnosť veci a nutnosť okresného súdu vysporiadať sa s väčším počtom pomerne obsiahlych podaní s'ťažovateľa (a intervenienta na jeho strane). Preto rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia 3 000 eur (bod 3 výroku nálezu). Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovel tej časti ústavnej s'ťažnosti, v ktorej

sťažovateľ žiadal priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI. Trov konania

27. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu).

28. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože jeho právny zástupca je platiteľom tejto nepriamej dane.

29. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

**Libor Duľa
predseda senátu**